

Ursula Hirschmann: antifašist ja Euroopa föderalistliku liikumise algataja, (1913-1991)

Ursula Hirschmann sündis Berliinis keskklassi juudi perekonda. 1932. aastal ühines ta sotsiaaldemokraatliku partei noorteorganisatsiooniga, et osutada natsidele vastupanu. Pärast seda, kui Hirschmann 1930. aastate keskel Pariisis paguluses olles kohtus ja seejärel abiellus noore itaalia filosoofi ja sotsialisti Eugenio Colorniga, hakkas ta aktiivselt tegutsema salajases antifašistlikus vastupanuliikumises viimase koduriigis Itaalias.

Kui Colorni arreteeriti ja pandi Ventotene saarel vangi, siis Hirschmann järgnes talle sinna. Seal kohtasid nad Ernesto Rossit ja Altiero Spinellit, kes kirjutasid 1941. aastal Ventotene manifesti „Vaba ja ühendatud Euroopa kohta”, mida üldtunnustatakse kui Euroopa föderalismis alustala. Kõnealune manifest oli pärast sõda loodava demokraatliku Euroopa Liidu projekt. Hirschmann smugeldas manifesti Mandri-Itaaliasse ja aitas seda levitada.

Pärast seda, kui Spinelli pääses Ventotene vanglast põgenema, oli Hirschmann koos temaga Milanos 1943. aasta augustis üks Euroopa föderalistliku liikumise algatajaist. 1975. aastal rajas Hirschmann Brüsselis Euroopa naisteühingu („Association Femmes pour l'Europe”).

Varajased aastad

Ursula Hirschmann sündis 1913. aastal. Ta alustas noorena oma poliitilisi avastusretki ja tegevust sellega, et hakkas käima üritustel, mida korraldas tema kodulinna Berliinis nii sotsialistlik kui ka Saksa sotsiaaldemokraatlik partei.

1932. aastal võttis noore juudi majandusüliõpilase elu radikaalsema pöörde, kui ta hakkas lävima kommunistlike vastupanurühmitustega. Aasta hiljem, kui natsid hakkasid üha rohkem vastupanurühmitusi maha suruma, kolisid Ursula ja tema vend Albert (kes hilisemas elus sai silmapaistvaks ökonomistiks ja politoloogiks) Pariisi. Nii algas Hirschmanni jaoks pikk pagulasaeg, mis oli pöördepunktiks, mil ta hakkas pooldama Euroopa föderalismis.

Pariisis kohtasid Ursula ja Albert noort itaalia filosoofi ja sotsialisti Eugenio Colornit, kellega nad olid juba Berliinis tutvunud.

Hirschmann läks Colornile Itaaliasse järele ja abiellus temaga seal 1935. aastal.

Abielupaar hakkas aktiivselt osalema Itaalia antifašistlikus liikumises. See radikaalne aktivism tõi aga kaasa Colorni arreteerimise ja pagendamise Ventotene saarele. Hirschmann sai võimudelt loa minna Colornile Ventotene saarele järele. Seal kohtusid nad teiste antifašistidest intellektuaalidega, nagu Altiero Spinelli ja Ernesto Rossi.

Euroopa föderalismis sünd

Nende ühised ideed viisid 1941. aastal lõpuks Ventotene manifesti „Vaba ja ühendatud Euroopa kohta” kirjutamiseni. Manifest kirjutati salaja sigaretipaberitele. See oli nii poliitiline avaldus kui ka Euroopa demokraatliku föderatsiooni projekt. Manifestis kutsuti üles jätma seljataha Euroopa minevik ja looma uut poliitilist

süsteemi, restruktureerides selleks poliitikat ja viies läbi laiaulatusliku sotsiaalse reformi.

Pärast Ventotene saarelt põgenemist õnnestus Ursulal tuua manifesti tekst Mandri-Itaaliasse, kus ta aitas seda koostada ja levitada. Manifesti lugesid paljud inimesed, kes võitlesid Itaalia vastupanuliikumises natside vastu. Hirschmann jõudis Milanosse ning koos Spinelli ja teiste aktivistidega algatas 1943. aastal Euroopa föderaalne liikumine („Movimento Federalista Europeo”). Samal ajal tungisid liitlased lõunast Itaaliasse. Milanos toimus sama aasta augustis esimene koosolek, kus pandi alus föderaal- sele liikumisele ja kiideti heaks föderalistide põhimõtete kuus nurgakivi, mis määrati kindlaks Ventotene saarel.

Fašistid tapsid Eugenio Colorni 1944. aastal Roomas. Hirschmann abiellus järgmisel aastal Altiero Spinelliga. Nad lendasid Šveitsi, kus nad töötasid koos selle nimel, et muuta Euroopa föderaalne liikumine rahvusvaheliseks. Seoses sellega osales Hirschmann 1945. aastal esimese rahvusvahelise föderalistide kongressi korraldamises Pariisis. Lõpuks seadis paar end sisse Roomas.

Hirschmanni poliitiline pühendumus ei lõppenud pärast teist maailmasõda. 1975. aastal asutas ta Brüsselis Euroopa naisteühingu („Association Femmes pour l'Europe”). See liikumine koondas naisi nii feministide hulgast kui ka poliitilistest ringkondadest ning jätkab ka praegu soolise võrdõiguslikkuse edendamist.

Ursula Hirschmannil oli kolm tütart Silvia, Renata ja Eva oma esimese abikaasa Eugenio Colorniga ning kolm tütart Altiero Spinelliga: Diana, Sara ning Itaalia ajakirjanik ja parlamendiliige Barbara Spinelli. 1975. aasta detsembris oli Hirschmannil ajuverejooks, millest ta ei paranenud kunagi täielikult. Ta suri 1991. aastal 77aastasena.